

Άγιος Σταμάτιος από τον Βόλο

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Σταμάτιος από τον Βόλο, τιμάται από την Εκκλησία μας στις 16 Αυγούστου.

Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Ταξιαρχών Πηλίου Μαγνησίας.

Ο Άγιος νεομάρτυρας Σταμάτιος, καταγόταν από ένα χωριό του Βόλου, τον Άγιο Γεώργιο, της επαρχίας Δημητριάδος.

Συνέβη κάποτε να έρθει κάποιος αγάς στην περιοχή τους για να συγκεντρώσει τον φόρο του χαρατσιού. Ο αγάς αυτός ήταν πολύ καταπιεστικός στη συλλογή του φόρου, αυθαιρετούσε, καταδυνάστευε και αδικούσε τους Χριστιανούς. Απελπισμένοι οι κάτοικοι αποφάσισαν να στείλουν μια αντιπροσωπία στην Κωνσταντινούπολη, στην Υψηλή Πύλη, μήπως κι εύρουν το δίκιο τους.

Μεταξύ των μελών της αντιπροσωπίας ήταν και ο Σταμάτιος. Παρουσιάστηκαν λοιπόν στον Βεζύρη και άρχισαν να του παραπονιούνται για τις αδικίες του αγά.

Ο Βεζύρης όμως, επειδή ήταν φίλος με τον φοροεισπράκτορα, διέταξε να τους

πετάξουν έξω σπρώχνοντάς τους και χτυπώντας τους. Ορισμένοι από την αντιπροσωπία, μεταξύ αυτών και ο άγιος, διαμαρτύρονταν έντονα και φώναζαν για την αδικία που γινόταν.

Τότε κάποιοι παριστάμενοι Τούρκοι αξιωματούχοι, φίλοι του αγά, τον ξεχώρισαν και τον πήγαν στον Βεζύρη ψευδομαρτυρώντας και συκοφαντώντας τον άγιο ότι είχε γίνει τούρκος και τώρα εμφανίζεται ως χριστιανός. Ο άγιος φυσικά αρνήθηκε εντονώτατα μπροστά στον Βεζύρη την κατηγορία. Εκείνος όμως τον έστειλε στον αρμόδιο γι' αυτές τις υποθέσεις κριτή, όπου ανακρινόμενος ο άγιος και πάλι αρνήθηκε την κατηγορία λέγοντας πως πρόκειται για συκοφαντία. Ο δικαστής τότε του λέει: «Κι αν δεν έγινες, γίνε τώρα». Ο άγιος μάρτυρας με μεγάλη φωνή του απάντησε: «μη γένοιτο να γίνω τόσο ανόητος και ν' αρνηθώ τον Χριστό μου. Καλύτερα να πεθάνω και να είμαι με τον Χριστό μου, παρά να ζω σ' αυτόν τον κόσμο με μύριες απολαύσεις και δόξες».

Ο δικαστής βλέποντας τη σταθερότητα του μάρτυρα τον έστειλε στον Βεζύρη, ο οποίος προσπάθησε με πολλούς τρόπους, κολακείες, υποσχέσεις, τιμές και αξιώματα να μεταπείσει τον μάρτυρα. Μέχρι και υπασπιστή του υποσχέθηκε να τον κάνει. Ο άγιος για δεύτερη φορά με δυνατή φωνή σταθερά ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό λέγοντας: «Εγώ πλούτο και δόξα και τιμή έχω τον Χριστό μου, ο οποίος μου έχει κατοικία στους ουρανούς, δόξα και ζωή αιώνια. Οι δικές σου τιμές και δόξες είναι φθαρτές και μάταιες και γρήγορα χάνονται μαζί με εκείνους που τις επιδιώκουν».

Ο Βεζύρης διέταξε να φυλακιστεί και να βασανιστεί. Μετά από κάποιες ημέρες διέταξε να τον φέρουν πάλι μπροστά του, όπου ξανά προσπάθησε με θέλγητρα και φόβητρα να τον μεταπείσει. Ο μάρτυς για τελευταία φορά του απάντησε: «Ακόμα και με μύριους θανάτους να με καταδικάσεις, εγώ τον Χριστό μου δεν τον αρνούμαι. Είμαι έτοιμος να βασανίζομαι για το όνομά Του σε όλη μου τη ζωή».

Τότε ο βεζύρης οργισμένος τον παρέδωσε στον έπαρχο να τον θανατώσει. Τον αποκεφάλισαν στις 16 Αυγούστου 1680 μ.Χ. ημέρα Δευτέρα, μπροστά στο βασιλικό παλάτι, στην Αγία Σοφία.

Μαρτύριο του Αγίου, που συνέγραψε ο μοναχός Ιάκωβος ο Αγιορείτης το 1680 μ.Χ., βρίσκεται στον υπ' αριθμ. 805 Κώδικα της Μονής Βατοπεδίου, φ. 12α-14.